

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.II.20.115/2025/12.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit tanács elnöke
dr. Osztovits András előadó bíró
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes képviselője:

Kovács András Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Kovács András ügyvéd)

Az alperesek: I. r. alperes (cím3) I. rendű
II. r. alperes (cím4) II. rendű

A II. rendű alperes képviselője:

meghatalmazott (cím5) meghatalmazott hozzátartozó

Az alperesi beavatkozó:

alperesi beavatkozó (cím3)

Az alperesi beavatkozó képviselője:

Bartus Ügyvédi Iroda (cím4, ügyintéző: dr. Bartus Attila ügyvéd)

A per tárgya: marketing díj

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 67.Pf.632.018/2024/13.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 9.P.22.899/2021/97.

Rendelkező rész

A Kúria az I. rendű alperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti indítványát elutasítja.

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy 783.900 (hétszáznyolcvanháromezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] 2013. április 17-én a felperes és az alperesi beavatkozó mint vállalkozó együttműködési megállapodást írt alá csapoló berendezés kihelyezéséről és forgalmazásáról. A megállapodásban a vállalkozó kijelentette, hogy az általa bérelt helyiségben jogszerűen üzemeltet vendéglátó egységet, amelynek neve és címe név (cím6). A felek az együttműködési megállapodást öt évre kötötték.

[2] A megállapodás 2. pontjában a felek rögzítették az alperesi beavatkozó által értékesíteni vállalt sörtermékeket és éves mennyiségüket. Az alperesi beavatkozó vállalta, hogy a szerződésben felsorolt csapolt sörökből legalább az ott megjelölt éves mennyiséget forgalmazza. A szerződés szerint az alperesi beavatkozó a felperes kérésére köteles volt az értékesítés mennyiségi teljesítését hitelt érdemlően bizonyítani.

[3] A megállapodás 3. pontja alapján a felperes a szerződésben foglaltak teljesítése céljából a vállalkozó használatába adta a kizárólagos tulajdonát képező berendezéseket és tartozékokat. A szerződés 6.d.) pontja alapján a vállalkozó súlyos szerződésszegésének minősült a szerződésben vállalt minimális mennyiség jelentős alulteljesítése, ideértve az olyan időarányos alulteljesítést is, amelyből az éves mennyiség jelentős elmaradására okkal lehetett következtetni.

[4] 2013. április 17-én a felperes és az alperesi beavatkozó mint vállalkozó „Együttműködési megállapodás kiegészítése” elnevezésű megállapodást írt alá. Ennek 2. pontjában a vállalkozó vállalta, hogy a felperes által forgalmazott sörökből évente legalább a megállapodásban meghatározott mennyiséget értékesíti. A kiegészítő megállapodás 3. pontja szerint a felperes a vállalkozó számára a szerződés kiegészítésben meghatározott időtartamra rögzített szolgáltatásai ellenértékeként 7.500.000 forint + áfa, azaz 9.525.000 forint forgalomarányos összeget fizet meg. Az alperesi beavatkozó tudomásul vette, hogy amennyiben az alapszerződés és a szerződéskiegészítés bármely okból a határozott időt

megelőzően megszűnik, ellehetetlenül vagy annak teljesítését megtagadja, köteles a szerződésben meghatározott szolgáltatási díjat a folyósítás napjától a tényleges visszafizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő kamattal növelt összegben a felperes részére visszafizetni. A 4. pontban az alperesi beavatkozó tudomásul vette, hogy a szerződés kiegészítésben vállalt bármely kötelezettségének megszegése olyan súlyos szerződésszegésnek minősül, ami az alapszerződésben meghatározott szankciókat vonja maga után.

[5] 2013. április 17-én a felperes mint jogosult, az alperesi beavatkozó mint kötelezett, valamint az I. rendű és a II. rendű alperesek mint kezesek között készfizető kezesi megállapodás jött létre. A szerződés szerint a kezes kijelentette, hogy a megállapodást és a marketingdíj megfizetésére vonatkozó szerződés kiegészítést elolvasta, megértette, azok egy-egy másolati példányát átvette. A kezesi megállapodás 2. pontja értelmében a kezes készfizető kezességet vállalt a kötelezett teljesítéséért a jogosulttal szemben. A készfizető kezesség kiterjed az első pontban hivatkozott megállapodásból illetve annak kiegészítéseiből fakadóan keletkező mindennemű fizetési kötelezettségre, így különösen a kötelezett szerződésszegése esetén alkalmazandó szankciókra, beleértve a kötbérek és a marketingdíj megfizetését is.

[6] 2017. május 29-én a felperes részéről személy1 jelentést készített az alperesi beavatkozó által üzemeltetett név nevű vendéglátó egységről. A jelentés azt tartalmazta, hogy az üzlet zárva van, és a szerződésben vállalt mennyiségek nem teljesülnek. 2017. május 31-én a felperes felszólító levelet küldött az alperesi beavatkozónak, melyben felhívta a figyelmét arra, hogy az együttműködési megállapodás 6. pontja értelmében a sör értékesítésére vállalt kötelezettségének teljesítését számlákkal köteles igazolni a felperes felé. 2017. augusztus 2-án az alperesi beavatkozó kérelemmel élt a felperes felé, kérve a szerződés méltányos okból 2018. január 2. napjáig történő felfüggesztését.

[7] 2017. november 15-én a felperes részéről eljáró személy1 ismét ellenőrzést végzett az alperesi beavatkozó üzlethelyiségében, amely alapján azt rögzítette, hogy az alperesi beavatkozó a szerződött mennyiséget nem teljesítette, a vendéglátó egység tartósan bezárt.

[8] 2017. november 30-án a felperes súlyos szerződésszegésre hivatkozással a szerződést rendkívüli felmondással azonnali hatállyal felmondta, és felszólította az alperesi beavatkozót 7.839.075 forint megfizetésére. 2017. november 30-án a felperes az I. rendű alperes és a II. rendű alperes részére megküldte az alperesi beavatkozónak küldött felszólítást azzal, hogy amennyiben az alperesi beavatkozó a fizetési kötelezettségének határidőn belül nem tesz eleget, a felperes peres eljárást kezdeményez a kezesekkel szemben.

A felperes keresete és az alperesek védekezése

[9] A felperes keresetében egyetemlegesen kérte kötelezni az alpereseket 7.839.075 forint marketingdíj és járulékai megfizetésére. Keresete jogcímeiként a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban Ptk.) 198. § (1) bekezdésére, 200. § (1) bekezdésére, 205. § (1) bekezdésére, 277. § (1) bekezdésére, 318. § (1) bekezdésére, 339. § (1) bekezdésére, 272. § (1) bekezdésére, 273-275. §-ra hivatkozott. Állította, hogy 2013. április 17-én a felperes és az alperesi beavatkozó között a Ptk.-ban nem nevesített atipikus szerződés jött létre öt éves határozott időtartamra, sörcsapoló berendezés kihelyezésére és sör forgalmazására. Ebben a szerződésben a vállalkozó azt vállalta, hogy a tételesen meghatározott fajtájú és mennyiségű sör termékeket értékesíti. Az ugyanezen a napon kelt szerződés kiegészítés keretében a felperes 7.500.000 + áfa reklám és marketingdíjat fizetett ki a vállalkozó részére. A megállapodásokat az I. rendű alperes és a II.

rendű alperes készfizető kezesi megállapodás aláírásával biztosították, amely alapján felelősséggel tartoznak az alperesi beavatkozó szerződésszegése miatt alkalmazott szankciók, így a marketingdíj visszafizetésért.

[10] Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadták, hogy nem kötöttek szerződést a felperessel, a kezesi blanketta szerződésben természetes személyként rájuk vonatkozó személyes adatokat nem ők írták bele a szerződésbe. Hivatkoztak többek között arra is, hogy a blanketta szerződésen a kezesként feltüntetett jogügyletet kötő félnél nem az ő aláírásuk szerepel.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 7.839.075 forintot és annak járulékait; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[12] Megítélése szerint a felperes és az alperesi beavatkozó között a Ptk.-ban nem nevesített atipikus szerződés jött létre, amelynek biztosítására ugyanezen a napon kezesi szerződés is létrejött. A felperes az alperesekkel mint kezesekkel szemben érvényesítette igényét. Az alperesek vitatták, hogy kezességet vállaltak, vitatva a kezesi megállapodás aláírását. A II. rendű alperes ezzel kapcsolatban ellentmondásos nyilatkozatokat tett, az ellenkérelemben azt állította nem az ő aláírása van a kezesi szerződésen, és nyilatkozott akként is, hogy az ő aláírása van az okiraton.

[13] Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt írásszakértő szakvéleményét aggálytalannak minősítette, amelyben az a megállapítás található, hogy a készfizető kezességi megállapodáson az I. rendű alperes nevével szereplő aláírás és a mintaproduktum között formai felépítés, írásrendszer és kézmozgások vonatkozásában tükröződő eltérések olyan magasfokúak, hogy a minta alapján a kérdéses aláírás kézeredetét megállapítani, illetve a készítő személyét kizárni nem lehet. Az elsőfokú bíróság szerint a szakértői vélemény nem bizonyította kétséget kizáróan, hogy az I. rendű alperes a készfizető kezesi megállapodást aláírta. Ugyanezen szakértői vélemény azt állapította meg, hogy a perbeli kezesi megállapodáson a II. rendű alperes aláírása található a kezes megjelölésénél. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel a II. rendű alperest kötelezte a kezesi szerződés alapján az alperesi beavatkozó tartozásának megfizetésére.

[14] A felperes és a II. rendű alperes fellebbezései folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az I. rendű alperest a II. rendű alperessel egyetemlegesen kötelezte 7.839.075 forint és járulécai megfizetésére a felperes javára; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[15] A fellebbezések indokaira tekintettel úgy ítélte: a felperes fellebbezése megfelelt a Pp. 371. §-ban foglaltaknak, ugyanis az határozott fellebbezési kérelmet tartalmazott és megjelölte a fellebbezési kérelmek egymáshoz való viszonyát akként, hogy elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. A felperes fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte az I. r. alperes terhére azt, hogy az I. r. alperes megtagadta a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásban elérhető névaláírásával történő összehasonlításához való hozzájárulását.

[16] A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás iratai alapján rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a 48. sorszámú szakértő kirendelő végzésében az I. rendű alperes vonatkozásában a szakértő feladatává tette annak vizsgálatát, hogy a készfizető kezesi szerződésen szereplő aláírás az I. rendű alperestől származik-e. Az igazságügyi írásszakértő az 55. sorszám alatt csatolt beadványában úgy nyilatkozott, hogy a kategórikus ténymegállapítás lehetőségének

érdekében szükséges az I. rendű alperestől származó hiteles, az inkriminált grafikai produktummal formai felépítésbeli hasonlóságot tükröző spontán aláírásminták beszerzése. A 68. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy nem járul hozzá a személyi adat és lakcímnnyilvántartó megkereséséhez, de vállalta, hogy 8-10 darab korabeli aláírását tartalmazó hiteles okiratot csatol.

[17] Az elsőfokú bíróság a tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt végzésében felhívta az alpereseket, hogy a jegyzőkönyv kézbesítésétől számított 15 napon belül csatolják az aláírásmintákat. Az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság által megadott határidőn belül az általa vállalt korabeli hiteles aláírásmintáit tartalmazó hiteles okiratot az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem csatolta. Az elsőfokú bíróság 72. sorszámú végzésében ismételtén felhívta az I. rendű alperest, hogy 3 napon belül nyilatkozzon, a perbeli időből származó aláírásminták beszerzése érdekében hozzájárul-e ahhoz, hogy a szakértő a perbeli időből származó aláírásminták beszerzése érdekében a személyi adat és lakcímnnyilvántartót megkeresse. Tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy amennyiben a felhívásra nem nyilatkozik, úgy tekinti, hogy a megkereséshez nem járul hozzá, és amennyiben ennek hiányában a szakértői vizsgálat nem végezhető el, azt az I. rendű alperes terhére fogja értékelni. Az elsőfokú bíróság ezen felhívására az I. rendű alperes nem tett nyilatkozatot.

[18] A szakértő 78. sorszámú átiratában bejelentette az elsőfokú bíróságnak, hogy szükséges az I. rendű alperestől származó további hiteles aláírásminták beszerzése, amelynek csatolását a 64. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben az I. rendű alperes maga is vállalta. Az I. rendű alperes vállalása és az elsőfokú bíróság kifejezett felhívása ellenére az I. rendű alperes további korabeli hiteles, tőle származó aláírásmintákat a szakértői vizsgálat lefolytatása érdekében nem csatolt és megtagadta a személyi adat és lakcímnnyilvántartóból származó hiteles aláírásminták beszerzéséhez a hozzájárulását. A másodfokú bíróság utalt arra: azáltal, hogy az I. rendű alperes az ügyvédi szárazbélyegzővel és ügyvédi pecséttel ellátott ügyvédi ellenjegyzésen lévő aláírást nem ismerte el saját kezű névaláírásának, az elsőfokú bíróság felhívására azonban nem szolgáltatott további korabeli, tőle származó aláírásmintákat és megtagadta a személyi adat és lakcímnnyilvántartó hiteles aláírásminta beszerzése céljából történő megkeresését, lehetetlenné tette a tényleges szakértői vizsgálatot, amit az I. rendű alperes terhére kell értékelni.

[19] A másodfokú bíróság mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a megállapodás készfizető kezességvállalásról elnevezésű okiraton az I. rendű alperes névaláírása tekintetében a szakértői bizonyítás sikertelensége az I. rendű alperes terhére esik. Ezért a felperes által becsatolt, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. §-a szerinti egyszerű magánokiratnak minősülő, készfizető kezességvállalásról szóló megállapodás alkalmas volt annak bizonyítására, hogy a készfizető kezességvállalási okiraton szereplő névaláírás az I. rendű alperestől származik, a perbeli készfizető kezességvállalásra vonatkozó nyilatkozatot az I. rendű alperes megtette. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú eljárás során bizonyításra került, hogy az I. rendű alperes aláírta a készfizető kezességvállalásról szóló szerződést, az alapján a felperes és az I. rendű alperes, valamint a II. rendű alperes vonatkozásában a szerződés létrejött, így az alperesek egyetemlegesen kötelesek helytállni az alperesi beavatkozó tartozásaiért a felperes felé.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[20] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasító határozat meghozatalát kérte.

[21] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésébe, 364. §-ba, 386. § (1) bekezdésébe, 369. § (3) bekezdés a) pontjába, 279. § (1) bekezdésébe, a Ptk. 198. § (1) bekezdésébe, 205. § (1)-(3) bekezdéseibe, 272. § (1) és (2) bekezdéseibe ütköző módon jogszabálysértő, valamint jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.VI.630.254/2023/6. számú ítéletében kifejtettektől.

[22] Állította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő módon hagyta figyelmen kívül, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásban nem szerepelt az, hogy az I. rendű alperes is aláírta a kezességvállalási szerződést. A tényállás megváltoztatására a másodfokú bíróságnak felülbírálati jogköre nem volt, bizonyítási eljárást e körben nem folytatott le. A másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat miként értékelte, illetve részben iratellenes megállapításokat tartalmaz a jogerős ítélet. Az indokolásból nem derül ki, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelését milyen okból tartotta okszerűtlennek, így nem állapítható meg, hogy mely tényállásból vont le eltérő jogi következtetést.

[23] A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalmához képest a felülbírálat korlátait áttörve hozta meg döntését, és helytelenül vont le jogkövetkezményeket, tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezésében megjelölt eljárási jogszabálysértések kizárólag egy újabb elsőfokú eljárásban lehetnek volna vizsgálhatók. Utalt arra is, hogy a felperes fellebbezése nem tett eleget a Pp. vonatkozó előírásainak, az ellentmondásos nyilatkozatokat tartalmazott az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással kapcsolatban. Ellentmondásos volt az is, hogy a felperes a fellebbezésében az igazságügyi szakvélemény hiányosságaira hivatkozott, de ezen hiányos szakvélemény alapján kérte az I. rendű alperes marasztalását. A másodfokú bírósághoz képest az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat azok összességében és helyesen mérlegelte, és nem értékelte az I. rendű alperes terhére, hogy nem nyújtott be újabb iratokat a bizonyítás érdekében.

[24] Az I. rendű alperes szerint a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogszabálysértéseket azzal valósította meg, hogy a felperes nem hivatkozott azok megsértésére a fellebbezésében, így az anyagi jogi részében nem lehetett volna felülbírálni az elsőfokú ítéletet a másodfokú eljárásban.

[25] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati eljárás tárgyalásán a Pp. 130. §-ra hivatkozással előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta, a 93/13/EGK irányelv 6., 7. cikkeinek értelmezését kérve. Állította, hogy a perbeli kezességi szerződés fogyasztói szerződésnek minősül, így vizsgálni kell, hogy az irányelv hivatkozott rendelkezéseiben biztosított fogyasztói jogvédelem a jogerős ítéletben megvalósult-e.

[26] A felperes joghatályos felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A Kúria megvizsgálta az I. rendű alperes által indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének szükségességét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikk (2) bekezdése alapján előzetes döntéshozatali eljárást a jogvita eldöntéséhez szükséges uniós jogkérdés vonatkozásában lehet indítványozni. Nincs helye előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének, ha a felmerülő jogkérdés az ügy elbírálása szempontjából nem releváns, a hivatkozott uniós rendelkezést az Európai Unió Bírósága már értelmezte, vagy az uniós jog helyes értelmezése annyira nyilvánvaló, hogy azzal kapcsolatban ésszerű kétség nem merül fel (283/81.sz.CILFIT-ügy 21. pont). Az I.

rendű alperes a 93/13/EGK irányelv 6. és 7. cikkeinek értelmezése körében indítványozta előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését. A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletet kizárólag a perbeli kezességi szerződés létrejötte körében támadta, azt állítva, hogy az az I. rendű alperes vonatkozásában nem jött létre. A kezességi szerződés tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségére az I. rendű alperes nem hivatkozott, erre irányuló fellebbezések hiányában azt a másodfokú bíróság sem vizsgálta, így azt a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban sem lehet már vitássá tenni. A Kúria mindezekre figyelemmel az I. rendű alperes indítványát a Pp. 130 § (3) bekezdése alapján elutasította.

[28] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Pp. 412. § (1) bekezdésben foglalt határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, tekintettel arra, hogy a Pp. 413. § (3) bekezdés alapján nincs helye a felülvizsgálati kérelem megváltoztatásának.

[29] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[30] A Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, amely alapján a Kúria jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések, az azokkal kapcsolatban kifejtett indokok alapján vizsgálhatja felül (Gfv.VII.30.025/2021/7.). Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezésre vonatkozó Pp. szabályok sérelmével, a felülbírálati jogkörén túlterjeszkedve bírálta el a felperes fellebbezését és változtatta meg ez alapján az anyagi jogszabályok téves alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét annak megállapításával, hogy az I. rendű alperes is aláírta a perbeli kezességvállalási szerződést, és így az alperesi beavatkozó felperes felé fennálló tartozásáért egyetemlegesen felel a II. rendű alperessel együtt.

[31] A Kúria utal arra: a Pp. 369-370. §-i szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetőleg nem határozott. Erre figyelemmel a fellebbezés fellebbviteli jellegű, teljes átszármaztató hatályú, rendes perorvoslat. A fellebbezéssel az elsőfokú bíróság hatásköre teljesen átszáll a másodfokú bíróságra oly módon, hogy a jogsérelem orvoslása körében a másodfokú bíróság maga hozhatja meg a törvénynek megfelelő határozatot, vagyis az ügy érdemében dönthet (Pfv.II.20.963/2022/6.).

[32] A jelen ügyben az elsőfokú bíróság a felperes keresetét az I. rendű alperes marasztalása iránt elutasította, a II. rendű alperest a felperes keresete szerint marasztalta. A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte oly módon, hogy az I. rendű alperes kötelezését is kérte, a II. rendű alperessel egyetemlegesen. A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési kérelme alapján teljes egészében felülbírálhatta az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperesre vonatkozó részét, így nem terjeszkedett túl a fellebbezési kérelmen.

[33] Az I. alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Kúria Gfv.VI.630.254/2023/6. számú ítéletében kifejtett jogértelmezésre, azt állítva, hogy attól indokolás nélkül tért el a másodfokú bíróság. A hivatkozott határozat [57] bekezdésében a Kúria úgy foglalt állást, hogy a másodfokú eljárásban a tényállás módosítására, kiegészítésére csak a bizonyítás eredményének okszerűtlen, jogszabálysértő mérlegelése esetén van lehetőség. A jelen perben eljáró bíróságok egyezően, a Pp. 265. § (1) bekezdésének helyes alkalmazásával állapították meg hogy a felperesnek kellett bizonyítania azt a tényt, hogy az I. rendű alperes is aláírta a kezességvállalási szerződést, ezért kötelezhető az alperesi beavatkozó által vállaltak teljesítésére.

[34] Az eljáró bíróságok a bizonyítékok mérlegelése körében eltérő jelentőséget tulajdonítottak az I. rendű alperes perbeli nyilatkozatainak, magatartásának. Az elsőfokú bíróság több alkalommal, a jogkövetkezményekre való figyelmeztetéssel hívta fel további aláírásminták benyújtására, a személyi adat- és lakcímnnyilvántartó megkereséséhez való hozzájárulására, amely felhívásoknak az I. rendű alperes nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság nem vonta le az I. rendű alperes ezen mulasztásának eljárásjogi következményeit, hanem a hiányos, nem megfelelő mintavételeken alapuló szakértői véleményt elfogadva jutott arra a következtetésre, hogy nem megállapítható az a tény, hogy az I. rendű alperes aláírása is szerepel a kezességvállalási szerződésen.

[35] A bizonyítás eredményének mérlegelése során a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján a bíróság a tényállást a bizonyítékoknak és az egyéb peradatoknak a feleknek a perben tanúsított magatartásával együtt, összességében értékeli és meggyőződése szerint állapítja meg. Ez alapján a másodfokú bíróság helyesen vonta be a bizonyítékok mérlegelésébe az I. rendű alperes perbeli magatartásának vizsgálatát, és okszerűen, döntését megindokolva jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperesnek a szakértői bizonyítás meghíúsítására irányuló mulasztásait a terhére kell értékelni. Ezt együtt mérlegelve a perbeli bizonyítékokkal megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes is aláírta a kezességvállalási szerződést, ezért a Ptk. 272. § szerinti kezési kötelezettsége alapján egyetemlegesen felel a II. rendű alperessel együtt az alperesi beavatkozó felperes felé fennálló tartozásáért.

[36] A Kúria mindezekre figyelemmel nem találta megállapíthatónak az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[37] A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért arról a Kúria a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján nem határozott. Az I. rendű alperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[38] A Kúria a döntését a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja szerint tárgyaláson bírálta el.

[39] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Elvi tartalom

A fellebbezés fellebbviteli jellegű, teljes átszármaztató hatályú, rendes perorvoslat. A fellebbezéssel az elsőfokú bíróság hatásköre teljesen átszáll a másodfokú bíróságra oly módon, hogy a jogsérelem orvoslása körében a másodfokú bíróság maga hozhatja meg a törvénynek megfelelő határozatot, vagyis az ügy érdemében dönthet (Pp. 369. §).

Budapest, 2025. június 17.

dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, dr. Osztovits András s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

